

6S/80/2015 -44
7015200873

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kuruca, členov senátu JUDr. Judity Jurákovej a JUDr. Pavla Naďa, v právnej veci žalobcu P33, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Stierova 17, zast. ..., za ktorú koná konateľ a advokát ..., proti žalovanému Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0861/99/2014 zo dňa 15.05.2015, takto

r o z h o d o l :

Žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou zo dňa 21.07.2015 osobne podanou na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.07.2015 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SK/0861/99/2014 zo dňa 15.05.2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu, ktorý vystupoval pod obchodným menom LIME SHOP, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Dvorkinova 4, a bolo potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0258/05/2014 zo dňa 22.10.2014 o uložení pokuty vo výške 400,- eur podľa § 24 ods.1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) pre porušenie § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán prvého stupňa svojim rozhodnutím zo dňa 22.10.2014 podľa § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa uložil účastníkovi konania LIME SHOP, s.r.o., pokutu vo výške 400,- eur pre nedodržanie povinnosti predávajúceho zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajom o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, keď sa v ponuke spotrebiteľa nachádzalo deväť druhov výrobkov v hodnote 328,- eur, ktoré

neboli označené údajom o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, čím bolo porušené ustanovenie § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pokuta bola uložená na základe kontroly vykonanej v dňoch 05.09.2014 a 25.09.2014 v prevádzkarní účastníka konania: Bižutéria PINKY CLUB, I.mája 41, OC STOP SHOP, Liptovský Mikuláš. Ku kontrolným zisteniam sa konateľ žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 18.09.2014 tak, že pri predaji akéhokoľvek výrobku predávajúci zamestnanec spolu so zakúpeným tovarom za každých okolností odovzdá kupujúcemu aj informačný materiál, ktorého obsahom sú všetky potrebné informácie o výrobku ako aj informácie potrebné na uplatnenie reklamácie. K tomuto vyjadreniu žalobcu správny orgán prvého stupňa uviedol, že spotrebiteľ má právo poznať základné charakteristiky výrobku, vrátane identifikácie jeho výrobcu alebo aj dovozcu a dodávateľa, pričom tento údaj môže mať rozhodujúci vplyv na uzavretie kúpnopredajného vzťahu. Preto je žiaduce, aby boli výrobky nachádzajúce sa v ponuke pre spotrebiteľa označené zákonnými náležitosťami, čo v tomto konkrétnom prípade nebolo splnené a podľa vyjadrenia inšpektorov identifikáciu výrobcu nevedela určiť ani predavačka, a preto ani nebol vykonaný odber vzorky.

Na odvolanie žalobcu žalovaný po zamietnutí odvolania žalobcu podľa § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. S poukázaním na ustanovenie § 11 od.1 a § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa uviedol, že informácie v zmysle § 11 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný poskytnúť až pri predaji, teda pri uzatváraní kúpnej zmluvy so spotrebiteľom (zákon neustanovuje, že tieto údaje by mali byť uvedené priamo na výrobku) a ak je to potrebné aj formou priloženého písomného návodu, pričom toto ustanovenie neukladá povinnosť predávajúcemu pri predaji uvádzať aj informácie o výrobcovi alebo aj dovozcovi alebo dodávateľovi. Na druhej strane túto informáciu je predávajúci povinný podľa § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa uviesť zreteľne priamo na výrobku, aj keď zákon presne nevymedzuje, akým spôsobom sa majú určené údaje na výrobku označiť, ale ponecháva to na predávajúcom, resp. výrobcovi, dovozcovi a dodávateľovi. Zákon len určuje, že označenie musí byť zreteľné a musí byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, navyše musí byť spotrebiteľovi k dispozícii ešte pred samotnou kúpou výrobku. Žalovaný zastáva názor, že niet dôvod, aby kontrolované druhy výrobkov v prevádzke žalobcu - retiazka, náramky, náušnice, nemohli byť zreteľne označené údajovo výrobcovi alebo aj dovozcovi alebo dodávateľovi. Povinné údaje môžu byť na daný výrobok alebo jeho obal natlačené alebo môžu byť uvedené na samolepiacom štítku alebo na papierovom štítku pripevnenom k výrobku alebo môžu byť súčasťou obalu konkrétneho výrobku. Údaje o výrobcovi alebo aj dodávateľovi alebo dovozcovi na rozdiel od napr. informácie o spôsobe údržby, nie sú údajmi veľkého rozsahu, ktoré by vyžadovali, aby boli uvedené na osobitnom letáku, či návode. Žalovaný konštatoval, že z inšpekčného záznamu nesporne vyplýva, že na kontrolovaných výrobkoch, resp. ani priamo pri nich sa nenachádzala žiadna informácia o výrobcovi alebo aj dovozcovi alebo dodávateľovi, čo nepreukázal ani účastník konania. Navyše, túto skutočnosť neuviedla ani pri kontrole prítomná predavačka, ktorá inšpektorom SOI nepredložila ani leták obsahujúci údaj o výrobcovi alebo aj dovozcovi alebo dodávateľovi, na ktorý v odvolaní poukazuje právny zástupca účastníka konania.

Žalovaný ďalej konštatoval, že zákonodarca rozlišuje informačné povinnosti predávajúceho tak, že v ustanovení § 11 ods.1 používa slovné spojenie „pri predaji“ a v ustanovení §12 ods.2 „aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený“. Z toho je zrejmé,

že ide o dve rôzne situácie, a teda nestačí, aby informácie podľa § 12 ods.2 predávajúci spotrebiteľovi poskytol až následne po fáze rozhodovania sa o kúpe. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že spotrebiteľ má právo poznať základné charakteristiky výrobku, vrátane identifikácie jeho výrobcu alebo aj dovozcu alebo dodávateľa, a to v dostatočnom časovom predstihu pred kúpou výrobku. Má právo sa oboznámiť s informáciami v zmysle § 12 ods.2 predtým, ako podíde k pultu s pokladnicou s už vybraným tovarom. Údaj o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi výrobku je pre spotrebiteľa významný z hľadiska rozhodovania sa o prípadnom pristúpení ku kúpe predmetného výrobku a predstavuje jedno zo základných a kľúčových kritérií, na základe ktorých zvažuje prípadnú kúpu predmetného výrobku. Bolo povinnosťou predávajúceho s ohľadom na charakter a možnosti prevádzky prijať potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť označenie výrobkov tak, ako to požadujú príslušné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Žalobca k odvolaniu priložil inšpekčné záznamy z kontrol vykonaných u kontrolovaných subjektov VEMI Gift, s.r.o., Košice a VEMI GLANCE, s.r.o., ktoré predávajú obdobný drobný tovar, pričom zo strany príslušného Inšpektorátu SOI nebolo zistené žiadne porušenie informačnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K tejto argumentácii žalobcu žalovaný uviedol, že každý prípad je individuálny a špecifický, pričom sa nejedná o obdobný prípad, ako v prípade žalobcu.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Uviedol, že ustanovenie § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa bližšie nešpecifikuje, či predávaný výrobok má byť zreteľne označený údajom o výrobcovi, umiestnením informácie priamo na výrobku alebo celoplošným označením alebo umiestnením informácie na mieste v predajni, ktoré je spotrebiteľovi dostupné a predstavuje označenie viacerých výrobkov toho istého výrobcu, dokonca umiestnením informácie o výrobcovi v písomnom návode. Samotný žalovaný pripustil, aby vzhľadom na veľkosť a zložitosť, charakter, resp. vlastnosti konkrétneho sortimentu nie je možné ich priamo označiť informáciou v zmysle § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa, niektoré z vymedzených informácií neboli uvedené priamo na výrobku, ale aby ich obsahoval k nim priložený písomný návod. Nesúhlasil s úvahou žalovaného, podľa ktorého tieto informácie majú byť poskytnuté kupujúcemu predtým, než podíde k pultu na platenie, a to na základe zreteľného označenia, pretože označený údaj o výrobcovi predstavuje kľúčovú informáciu pre spotrebiteľa. Ďalšie informácie v zmysle ustanovenia § 11 ods.1, t.j. informácie o vlastnostiach tovaru, o spôsobe použitia, o údržbe atď. by mali byť podľa žalovaného poskytnuté kupujúcemu pri predaji, a to aj na príbalovom letáku. Žalobca uviedol, že informácie, ktorými by mal predávajúci tovar zreteľne označiť v zmysle § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa sú rovnako ako informácie, ktoré by predávajúci mal poskytnúť spotrebiteľovi pri predaji (§ 11 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa) s jedinou výnimkou, a to doplňujúcim údajom o výrobcovi. Žalobca má za to, že iba údaje o výrobcovi bez ostatných informácií nemá pre spotrebiteľa veľkú výpovednú hodnotu pre rozhodnutie o kúpe. Je nelogické, aby pre splnenie zákonnej povinnosti predávajúci označil tovar (priamo) iba informáciou o výrobcovi a ostatné údaje pre nedostatok miesta uvádzal v príbalovom letáku. Zákom stanovené informácie majú pre spotrebiteľa zmysel, ak sú uvedené spolu (v celku) na jednej listine, a ak nie je možné tovar nimi označiť, tak zákon pripúšťa alternatívu v poslednej vete ustanovenia § 12 ods.3. Žalobca tvrdil, že v predmetnej prevádzkarni neporušil v čase kontroly informačnú povinnosť v zmysle § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Informačný materiál, ktorý obsahoval základnú charakteristiku výrobku, identifikáciu výrobcu, krajinu pôvodu a podmienky pre uplatnenie reklamácie bol umiestnený na viditeľnom mieste v predajni a spotrebiteľovi bol kedykoľvek dostupný. Spotrebiteľ sa teda ešte pred reálnym uzavretím kúpno-predajného vzťahu mal možnosť oboznámiť s informáciami o výrobku, informačný materiál sa tiež automaticky predkladá spotrebiteľovi pri pokladni pri predaji a zabalí spolu s tovarom do priehľadného obalu.

Žalobca vytykal žalovanému nerešpektovanie precedenčnej zásady (zásada materiálnej rovnosti účastníkov, zásada legitímnych očakávaní) upravenej v ustanovení § 3 ods.5 zákona o správnom konaní, v zmysle ktorej správne orgány majú dbať o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. K tejto žalobnej námietke žalobca uviedol:

„Skutkový základ obdobných prípadov žalobca špecifikoval nasledovne: Pri kontrole prevádzok (PINKY CLUB - bižutéria, doplnky a PINKY CLUB bijouteries & cosmetics, ktoré rovnako ako žalobca predávajú drobný dekoratívny tovar) zameranej na dodržiavanie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a tiež zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, nebolo zo strany príslušného Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zistené žiadne porušenie informačnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa.

V inšpekčnom zázname z kontroly v prevádzkarni PINKY CLUB - bižutéria, doplnky je v časti 4. Informačné povinnosti uvedené, že „K bižutérii sú priložené papierové letáky, na ktorých je uvedený údaj o výrobcovi aj návod na údržbu, čo bolo zistené kontrolným nákupom. Papierové letáky sa nachádzajú na prevádzke v dostatočnom množstve.

Inšpekčný záznam z kontroly v prevádzkarni PINKY CLUB bijouteries & cosmetics zachytáva skutočnosť, že kontrola plnenia informačných povinností bola vykonaná u 60 druhov náhodne vybraných výrobkov vystavených v ponuke pre spotrebiteľa, ale nedostatky neboli zistené. V inšpekčnom zázname sa ďalej tvrdí, že informácie sú priložené k výrobku pri balení pri pokladni, čo príslušný inšpektor nenamietal a považoval to za splnenie informačnej povinnosti zo strany predajcu.“

Žalobca mal za to, že ide o identické skutkové základy kontrol, ale s odlišným zámerom, pretože najednej strane správny orgán akceptoval splnenie informačnej povinnosti v zmysle § 12 ods.2 v príbalovom letáku (resp. informačnom letáku v predajni) a v prejednávacom prípade pre splnenie povinnosti vyžadoval od predajcu, aby tovar označil údajom o výrobcovi.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 24.09.2015 navrhol žalobu zamietnuť, pričom zotrval na svojich skutkových zisteniach a ich právnom hodnotení v žalobou napadnutom rozhodnutí. Zotrval na svojom právnom názore, podľa ktorého informačný údaj o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi musí mať spotrebiteľ k dispozícii ešte pred samotnou kúpou výrobku. Z inšpekčného záznamu vyplýva, že inšpektori SOI vykonali v prevádzkovej jednotke žalobcu kontrolu deviatich druhov výrobkov, z ktorých ani jeden nebol označený zákonom požadovaným údajom o výrobcovi alebo aj dovozcovi alebo dodávateľovi a táto informácia sa nenachádzala ani pri kontrolovaných výrobkoch a nebola umiestnená na viditeľnom mieste spotrebiteľovi tak, aby sa s ňou mohol oboznámiť ešte pred reálnym

uzatvorením kúpno-predajného vzťahu. Pri kontrole prítomná predavačka bola s obsahom inšpekčného záznamu oboznámená a podpisom potvrdila, že mu porozumela a kontrolné zistenia nijakým spôsobom nespochybnila. Z vyjadrení inšpektorov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, na ktoré poukázal správny orgán v prvostupňovom rozhodnutí navyše vyplýva, že pri kontrole prítomná predavačka identifikáciu výrobcu predmetných kontrolných výrobkov ani nevedela určiť. Žalovaný nesúhlasil ani so žalobnou námietkou žalobcu o nerešpektovaní zásady materiálnej rovnosti, pretože v prípadoch predložených žalobcom a v prejednávacom prípade sú rozdiely v tom, čo bolo predmetom kontroly, resp. dodržiavanie plnenia akých povinností v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa bolo primárne predmetom vykonanej kontroly.

O žalobe rozhodoval súd na pojednávaní konanom dňa 25.02.2016 v neprítomnosti zástupcu žalobcu (§ 250g ods.2 O.s.p.). Zástupca žalobcu predvolanie na pojednávanie neprevzal v odbernej lehote a zásielka s predvolaním ako nedoručená bola vrátená súdu dňa 18.02.2016 (právna fikcia doručenia zásielky v zmysle § 48 ods.2 O.s.p.).

Súd v konaní podľa § 247 a nasl. O.s.p. po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Z inšpekčného záznamu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj z kontroly vykonanej v dňoch 05.09.2014 a 25.09.2014 v už uvedenej prevádzkarní žalobcu nachádzajúceho sa v administratívnom spise správneho orgánu prvého stupňa vyplývajú kontrolné zistenia. V inšpekčnom zázname je uvedené, že ponúkané výrobky žalobcom ako predávajúcim boli označené cenovkami s informáciou o predajnej cene výrobku. V súvislosti s plnením informačných povinností správny orgán prvého stupňa v inšpekčnom zázname uviedol, že námatkovo bolo prekontrolovaných deväť druhov výrobkov - bižutérie na označovanie údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, pričom bolo zistené, že uvedené výrobky neboli vôbec uvedenými údajmi označené a boli označené cenou s názvom PINKY CLUB. Išlo o deväť druhov výrobkov v celkovej sume 328,- eur.

V odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa žalobca uviedol, že predávajúci zamestnanec v jeho prevádzkarni predloží pri pokladni pri predaji akéhokoľvek výrobku spotrebiteľovi informačný materiál, ktorý obsahuje základnú charakteristiku výrobku, identifikáciu výrobcu, krajinu pôvodu a podmienky pre uplatnenie reklamácie. Spotrebiteľ sa teda ešte pred reálnym uzatvorením kúpno-predajného vzťahu má možnosť oboznámiť s informáciami jeho výrobku. Informačný materiál je umiestnený na viditeľnom mieste v predajni a spotrebiteľovi kedykoľvek dostupný. Pri predaji sa informačný materiál zabalí spolu s tovarom do priehľadného obalu, ako je demonštrované na pripojenej simulovanej predajnej vzorke. V pripojenom informačnom materiáli je vyslovené poďakovanie zákazníkovi, že predajni prejavil dôveru a zakúpil si bižutériu v predajni PINKY CLUB. Ďalej sú tam uvedené opatrenia na predĺženie životnosti predávanej bižutérie, sú určené podmienky pre reklamáciu a nachádza sa tam údaj o krajine pôvodu: Čína a výrobca: JOHAN, TAI PEL

Podľa § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9 alebo § 26 pokutu do 66.400,- eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000,- eur.

Podľa § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.

Podľa § 11 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný pri predaji informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaného výrobku alebo charaktere poskytovanej služby, o spôsobe použitia montáže a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia, montáže alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie zrozumiteľne obsahoval aj priložený písomný návod.

Žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa v správnom konaní o uložení sankcie žalobcovi podľa § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

Žalobca v podanej žalobe predovšetkým namietal, že ustanovenie § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa bližšie nešpecifikuje spôsob, akým má byť predávaný výrobok zreteľne označený údajom o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi. Ďalej namietal, že iba samotný údaj o výrobcovi bez ostatných informácií uvedených v § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa nemá pre spotrebiteľa veľkú výpovednú hodnotu pre rozhodnutie o kúpe. Podľa žalobcu by bolo nelogické, aby pre splnenie zákonnej povinnosti predávajúci označil priamo tovar iba informáciou o výrobcovi a ostatné údaje pre nedostatok miesta uvádzal v príbalových letákoch. Podľa jeho názoru zákonom stanovené informácie majú pre spotrebiteľa zmysel, ak sú uvedené spolu na jednej listine a ak nie je možné tovar nimi označiť, tak zákon pripúšťa aj alternatívu v poslednej vete ustanovenia § 12 ods.2. Namietal porušenie informačnej povinnosti v zmysle § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože informačný materiál obsahujúci aj identifikáciu výrobcu a krajinu pôvodu bol umiestnený na viditeľnom mieste v predajni a bol spotrebiteľovi kedykoľvek k dispozícii, v dôsledku čoho sa spotrebiteľ ešte pred reálnym uzatvorením kúpno-predajného vzťahu mal možnosť oboznámiť sa s informáciami o výrobku a informačný materiál sa tiež automaticky predkladal spotrebiteľovi pri pokladni pri predaji.

Z gramatického výkladu ustanovenia § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa (legislatívny text: „Predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený“) nesporne podľa názoru súdu vyplýva, že údaje uvedené v tomto ustanovení sa

musia nachádzať priamo na výrobku, teda výrobok nimi musí byť označený. Spôsob zreteľného označenia predávaného výrobku požadovanými údajmi toto ustanovenie neupravuje, preto je vecou predávajúceho, akým spôsobom zabezpečí splnenie tejto zákonnej povinnosti. Môže ísť o akúkoľvek formu zreteľného označenia výrobku, ktorú uviedol aj žalovaný vo svojom vyjadrení (napr. informácie natlačené priamo na výrobku, poskytnuté na papierovom alebo samolepiacom štítku, na obale, v ktorom je výrobok zabalený, a pod.). Je nesporné, že ani jeden z deviatich druhov výrobkov, ktoré boli predmetom kontroly zo strany inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie, nebol označený zákonom požadovaným údajom o výrobcovi alebo aj dovozcovi alebo dodávateľovi. Súd nie je oprávnený posudzovať, či inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie mali svoju kontrolu v prevádzke žalobcu zamerať na plnenie všetkých informačných povinností predávajúceho v zmysle § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa, alebo či boli oprávnení kontrolovať dodržiavanie informačných povinností predávajúceho iba vo vzťahu k údaju o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi. Obsahové zameranie kontroly je výsostným právom Slovenskej obchodnej inšpekcie ako orgánu kontroly vnútorného trhu (§ 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Absencia zreteľného označenia predávaných výrobkov údajom o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi predstavuje porušenia ustanovenia § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa, čím je splnená zákonná podmienka pre uloženie sankcie v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre úplnosť je potrebné ešte dodať, že kontrolované výrobky nemali taký charakter, aby ich nebolo možné označiť zákonom požadovaným údajom, a preto aplikácia poslednej vety ustanovenia § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa neprichádzala do úvahy.

Ako nedôvodnú hodnotí súd aj žalobnú námietku žalobcu, podľa ktorej žalovaný v konaní nerešpektoval zásadu materiálnej rovnosti účastníkov konania upravenú v ustanovení § 3 ods.5 zákona o správnom konaní. V zmysle tejto zásady správne orgány sú povinné dodržiavať princíp materiálnej rovnosti vo vzťahu k osobám, o ktorých právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach rozhodujú v správnom konaní tak, aby nedochádzalo k ich diskriminácii. Z tejto zásady vyplýva pre správne orgány povinnosť objektívne zhodné prípady rozhodovať zhodne. Porušenie tejto zásady žalobca videl v tom, že správny orgán prvého stupňa - Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj uložil žalobcovi pokutu podľa § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa z dôvodu nerešpektovania ustanovenia § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa, pokiaľ ide o plnenie informačnej povinnosti predávajúceho, kým Inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj a so sídlom v Košiciach pre Košický kraj v inšpekčných záznamoch obdobné skutkové zistenia ako u žalobcu nekvalifikovali ako porušenie ustanovenia § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto ani voči iným subjektom nevyvodili sankčný postih v zmysle § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zásada materiálnej rovnosti sa vzťahuje len na proces rozhodovania o právach a povinnostiach účastníkov správneho konania. Posudzovať, či táto zásada bola správnym orgánom rešpektovaná možno len v prípadoch vydania najmenej dvoch rozhodnutí v samostatných správnych konaniach. To, že už uvedené Inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie na rozdiel od Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom Žiline pre Žilinský kraj v inšpekčných záznamoch nekvalifikovali svoje zistenia ako porušenie ustanovenia § 12 ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa a v dôsledku toho ani nevyvodili sankčný postih, nemožno považovať za porušenie zásady materiálnej rovnosti.

Pretože rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, súd podľa § 250j ods.1 O.s.p. rozsudkom vyslovil, že žaloba sa zamietá.

Neúspešnému žalobcovi súd nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 250k ods.1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Krajský súd v Košiciach v senáte pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e :

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V Košiciach dňa 25. februára 2016

JUDr. Jozef Kuruc
predseda senátu